

**PROPOZYCJA STANDARDÓW OCHRONY
DZIECI W KOCIEWSKIM CENTRUM KULTURY W PELPLINIE
DIECEZJI PELPLIŃSKIEJ**

Preambuła

KOCIEWSKIM CENTRUM KULTURY W PELPLINIE zwanym dalej KCK – uznaje swoją istotną rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa fizycznego i psychicznego małoletnim. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych w stosunku do małoletnich przez personel muzeum jest działanie dla ich dobra i w ich najlepszym interesie. Personel muzeum traktuje małoletnich z szacunkiem oraz uwzględnia ich potrzeby, w tym wynikające z sytuacji dzieci z niepełnosprawnościami oraz ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec małoletnich przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel KCK, realizując cele ochrony małoletnich, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych muzeum oraz swoich kompetencji.

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia we wszelkich instytucjach, w których przebywają dzieci, standardów ich ochrony przed krzywdzeniem [ustawa z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2023 poz. 1606)]. Ten obowiązek jest realizowany przez Kościół, który jako jedna z pierwszych instytucji postanowił przyjąć i wdrożyć w swoich placówkach – również w parafiach – standardy ochrony dzieci przed przemocą. Ludzie Kościoła dokładają wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczne i przyjazne środowisko, w którym dzieci są szanowane i doceniane. Niedopuszczalne jest bowiem stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Wszyscy jesteśmy więc zobowiązani do uczenia się rozpoznawania tych, którzy potrzebują pomocy i wsparcia oraz bezzwłocznego podejmowania działań w przypadku podejrzeń lub ujawnienia okoliczności, które mogą wskazywać, że dziecku zagraża lub dzieje się krzywda. Temu mają służyć poniższe standardy

Słowniczek

Dziecko, małoletni – osoba poniżej 18 roku życia.

Dyrektor- Dyrektor Kociewskiego Centrum Kultury w Pelplinie.

KCK- Kociewskie Centrum Kultury w Pelplinie jest jednostką organizacyjną Diecezji Pelplińskiej działającą na podstawie dekretu Biskupa Pelplińskiego z dnia 01.09.2022 r. posiadającą osobowość prawną.

Personel KCK – należy przez to rozumieć wszystkich pracowników lub osoby wykonujące swoje obowiązki na zlecenie Diecezji Pelplińskiej na jakiegokolwiek podstawie prawnej, dopuszczone do działalności związanej z edukacją małych, realizacją zainteresowań małych lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy;

Przy opracowaniu Standardów przyjęto następujące założenia:

1. Diecezja Pelplińska prowadzi regularną weryfikację osób zatrudnionych lub skierowanych do pracy z małymi w ramach innego stosunku prawnego, w związku z czym w KCK nie są zatrudniane osoby mogące zagrażać bezpieczeństwu małych ani też nie jest z takimi osobami prowadzona współpraca na jakiegokolwiek podstawie prawnej;
2. mały przebywają w KCK korzystając ze skierowanej do nich oferty wydarzeń, podczas wizyt indywidualnych z opiekunami prawnymi oraz w ramach grup zorganizowanych.

STANDARD 1

STWORZENIE I ZACHOWANIE BEZPIECZNEGO ŚRODOWISKA W KCK

1. Standardy ochrony są dostępne w KCK i podane do publicznej wiadomości (na stronie internetowej oraz w formie pisemnej w kasie biletowej / recepcji KCK).
2. Do obowiązków Dyrektora należy wdrażanie w życie standardów ochrony małych.
3. Opiekunowie małych, przed wzięciem udziału przez małego w wydarzeniu bądź warsztatach organizowanych przez Muzeum, zobowiązani są zapoznać się z treścią Standardów i zapoznać małych z treścią skróconych Standardów. W przypadku zwiedzania wystaw przez zorganizowane grupy małych, obowiązek zapoznania się ze Standardami i zapoznania małych z treścią skróconych Standardów spoczywa na nauczycielach lub instruktorach (opiekunach grup)/ przewodnikach turystycznych.
4. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małych, lub z opieką nad nimi, pracodawca lub inny organizator takiej działalności organizator uzyskuje informacje, czy dane osoby, o której mowa w ust. 1, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małych poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

5. W przypadku osób mających krótkotrwały kontakt z dziećmi na terenie KCK uzyskanie takiej informacji jest zalecane, chociaż nie stanowi to obowiązku prawnego. W takim przypadku należy jednak najpierw uzyskać zgodę osoby objętej takim sprawdzeniem.
6. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności (np. wolontariackiej) związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi pracownik diecezji ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdz. XIX k.k. (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i XXV k.k. (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości) oraz w zakresie art. 189a k.k. (handel ludźmi), art. 207 k.k. (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności) oraz przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
7. Jeśli kandydat posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinien przedłożyć również informację z rejestru karnego państwa, którego jest obywatelem, uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z małoletnimi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla wyżej wymienionych celów.
8. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności nie przewiduje wydania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie był prawomocnie skazany oraz nie wydano wobec niego innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuścił się takich czynów zabronionych, oraz, że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. *Dokumentem potwierdzającym zapoznanie się z niniejszymi standardami i zobowiązanie się do ich przestrzegania jest oświadczenie podpisane przez osoby z personelu muzeum (załącznik nr 1).*
9. Dyrektor powołuje osobę zaufaną lub/i Zespół ds. Prewencji (należy do niego również tzw. osoba zaufana). Wskazane jest, aby były to cieszące się zaufaniem osoby świeckie, odpowiednio przeszkolone i kompetentne, które będą wiedziały, jakie działania w danej sytuacji są stosowne i konieczne. Osoby te ściśle współpracują z Dyrektorem, osobami odpowiedzialnymi w diecezji za prewencję oraz z delegatem/delegatką ds. ochrony dzieci i młodzieży. Nie mogą być to osoby uwikłane w lojalność środowiskową lub w konflikt interesów. Odpowiadają za wprowadzenie standardów oraz uczestniczą w szkoleniach zgodnie z zasadami wskazanymi przez diecezję, do której KCK należy.

10. Dyrektor powołuje osobę zaufaną, do której należy przyjmowanie zgłoszeń dotyczących nierespektowania standardów. Osoba zaufana nie może na własną rękę podejmować działań służących wyjaśnieniu podejrzeń i zarzutów lub weryfikacji zgłaszanych faktów. Obowiązuje ją zasada poufności. Powinna to być osoba faktycznie budząca zaufanie, posiadająca tzw. kompetencje miękkie, predysponujące ją do kontaktu z osobami skrzywdzonymi.
11. Osobą odpowiedzialną bezpośrednio za interwencję w przypadku zaistnienia przemocy jest zarządca placówki, w tym wypadku Dyrektor KCK. Powinien czynić to we współpracy z wymienionymi wyżej kompetentnymi osobami.
12. Wszelka działalność dotycząca ochrony oraz interwencji i pomocy musi być dokumentowana. Wpisów w rejestrze zdarzeń dokonują osoby bezpośrednio zaangażowane w daną aktywność, ale za bezpieczne przechowywanie notatek odpowiedzialny jest Dyrektor. Rejestr prowadzi się zgodnie z zasadami ochrony danych wrażliwych.
13. Personel KCK powinien:
 - a) dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi);
 - b) czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań;
 - c) dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności;
 - d) organizować działania związane z rozwojem zainteresowań w miejscach bezpiecznych;
 - e) utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci;
 - f) dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych dzieci.
14. Personel:
 - 1) docenia i szanuje małoletniego, uwzględnia potrzeby i działa w interesie małoletniego,
 - 2) nie stosuje żadnej z form przemocy, nie faworyzuje nikogo,
 - 3) ujawnia dane wrażliwe i inne informacje dotyczące małoletniego tylko osobom uprawnionym, gdy wynika to z sytuacji małoletniego,
 - 4) nie nawiązuje żadnych relacji romantycznych, seksualnych ani innych o niewłaściwym charakterze (w tym uwagi, żarty, zachowania, gesty lub udostępnianie małoletnim nieodpowiednich treści, substancji psychoaktywnych),
 - 5) reaguje zgodnie z przyjętymi procedurami na niewłaściwe zachowania innych wobec małoletniego.
15. Kontakt z dziećmi i młodzieżą powinien mieć miejsce wyłącznie w godzinach pracy i powinien dotyczyć spraw związanych z korzystaniem z oferty KCK:
 - 1) personel nie kontaktuje się z dziećmi i młodzieżą przez prywatne kanały komunikacji (telefon, e-mail, komunikatory),
 - 2) personel w sprawach dotyczących dzieci i młodzieży może kontaktować się wyłącznie z ich opiekunami.

STANDARD 2

SPOSÓB REAGOWANIA NA OSKARŻENIA LUB NIEWŁAŚCIWE ZACHOWANIA

1. W przypadkach przemocy fizycznej bądź seksualnej wobec małoletniego, gdy sprawcą jest osoba dorosła lub dziecko, należy zgłosić ten fakt zgodnie z prawem do organów ścigania lub/ oraz do delegata właściwej instytucji kościelnej.
2. Gdy sprawa dotyczy niewłaściwego wobec małoletnich zachowania osób świeckich zatrudnionych w KCK bądź wolontariuszy, sprawę należy zbadać i podjąć adekwatne kroki w zależności od tego, czego dotyczyło to zachowanie. Każdorazowo należy podjąć z tą osobą rozmowę i jeśli zajdzie taka potrzeba, to okresowo lub stale wycofać ją od wszelkich form kontaktu z dziećmi.
3. Jeśli niewłaściwe zachowanie dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
4. Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców dzieci i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
5. Osoba odpowiedzialna, o której mowa w standardzie 1 nr 9, za przyjmowanie zgłoszeń współpracuje z Dyrektorem i delegatem diecezjalnym.
6. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.
7. Jeśli jakakolwiek osoba dorosła dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, powinna pamiętać o art. 304 k.p.k. mówiącym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

STANDARD 3

ZAPEWNIENIE OPIEKI I WSPARCIA MAŁOLETNIEMU PO UJAWNIENIU KRZYWDZENIA

1. Małoletni, który mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, powinien zostać przyjęty z szacunkiem i uważnie wysłuchany.
2. Skrzywdzony małoletni, jego rodzice i opiekunowie prawni powinni otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której mogą skorzystać. Osoby poszkodowane nie powinny być obarczane kosztami udzielanej im pomocy.
3. Jeśli skrzywdzony małoletni należał do jakiejś grupy koła zainteresowań, również inni uczestnicy tej grupy powinni otrzymać pomoc psychologiczną.
4. Uczestnicy powinni być we właściwy sposób poinformowani o tym, co się wydarzyło, oraz otrzymać stosowną pomoc. Należy przy tym zachować zasadę ochrony dobrego imienia wszystkich zaangażowanych w wydarzenia.
5. Jeśli zgłoszenie dotyczy przestępstwa określonego w prawie karnym i/lub kanonicznym, osoba przyjmująca zgłoszenie postępuje zgodnie z procedurami państwowymi i/lub zawartymi w Wytocznych KEP.

6. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
7. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby skrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

STANDARD 4

ZASADY CHRONIĄCE W OBSZARZE KCK

Zasady chroniące w kontakcie bezpośrednim

1. Wszystkie spotkania z dziećmi na terenie KCK powinny być organizowane w miejscach oficjalnych, ogólnodostępnych i do tego przygotowanych.
2. Nie można przebywać z dzieckiem sam na sam w warunkach odizolowanych. Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane powiadomienie rodziców) i w warunkach odizolowanych. Osoba przeprowadzająca spotkanie powinna zatroszczyć się o transparentność (np. przeszkłone lub uchylone drzwi pomieszczenia, które nie mogą być zamknięte na klucz, obecność innych osób w bezpośrednim pobliżu, powiadomienie innych osób o spotkaniu itp.). Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych (po godz. 20.00 lub nocą).
3. Dzieci nie mogą przebywać w pomieszczeniach administracyjnych KCK bez opieki rodzica lub opiekuna prawnego. Nie powinny też towarzyszyć instruktorom/ przewodnikom w miejscach lub w sprawach niezwiązanych ze ofertą KCK.
4. Dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej. Podczas pełnienia funkcji wychowawczych opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych ani przyjmować ich w obecności dzieci.
5. Dzieci na terenie KCK nie mogą przebywać pod wyłączną opieką innego dziecka, chyba że inaczej stanowi wewnętrzny regulamin KCK w tym wypadku stosuje się w/w standardy.
6. Zakazuje się przewożenia dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych.
7. Niestosowne jest skracanie dystansu przez przechodzenie na „ty” osoby dorosłej z dzieckiem.
8. W prywatne życie dziecka wolno ingerować tylko w takim wymiarze, w jakim wymaga tego konkretny problem.
9. W przypadku konieczności podjęcia rozmów na temat seksualności należy wykazać się delikatnością i roztropnie rozeznaczyć, czy takiej rozmowy nie powinien przeprowadzić specjalista.
10. W obecności dzieci nie wolno wypowiadać treści i żartów o podtekście seksualnym. Zabronione jest prezentowanie dzieciom treści obscenicznych, erotycznych,

pornograficznych lub mających podtekst seksualny, zawierających sceny brutalnej przemocy bądź nieodpowiednich do wieku i wrażliwości odbiorców w jakikolwiek sposób i za pomocą jakiegokolwiek urządzenia.

11. Niedozwolone jest stosowanie przemocy fizycznej oraz psychicznej, takiej jak: poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, dokuczanie, szykanowanie, znęcanie się itp., zarówno w bezpośrednich kontaktach, jak i za pośrednictwem mediów społecznościowych.
12. Każdy przypadek przemocy fizycznej, psychicznej (emocjonalnej) czy seksualnej pomiędzy dziećmi wymaga natychmiastowej reakcji ze strony opiekunów.
13. Nie wolno dotykać dzieci wbrew ich woli ani w sposób nieadekwatny do relacji.
14. Zachowaniami niedozwolonymi są:
 - a) wszelkie formy okazywania niechcianej czułości;
 - b) dotykanie piersi, pośladków, genitaliów i ich okolic (choćby przez bieliznę lub odzież);
 - c) pocałunki;
 - d) mocne i zamykające uściski, uniemożliwiające przerwanie kontaktu;
 - e) klepanie po pośladkach, udach, kolanach, głowie;
 - f) łaskotanie lub mocowanie się w dużej bliskości cielesnej;
 - g) masaże;
 - h) sadzanie na kolanach;
 - i) kładzenie się lub spanie obok;
 - j) ocieranie się;
 - k) seksualizacja i seksizm;
 - l) różne formy poniżania oraz mobbing;
 - m) używanie wulgaryzmów.
15. Zachowania właściwe w naszym kręgu kulturowym:
 - a) uścisk dłoni lub delikatne objęcie, przytulenie, pocałunki w policzek;
 - b) delikatne poklepanie po ramionach lub plecach jako wyraz akceptacji wsparcia, pocieszenia;
 - c) dotyk ramion, rąk czy barku jako wyraz bliskości;
 - d) trzymanie się za ręce w czasie np. zabawy lub dla uspokojenia wzburzenia emocjonalnego;
 - e) trzymanie za ręce dzieci w czasie spaceru;
 - f) siadanie w pobliżu małych dzieci;
 - g) podnoszenie lub trzymanie na rękach dzieci do ok. 3. roku życia;
 - h) przytulanie i branie na kolana małych dzieci za zgodą ich rodziców i najlepiej w ich obecności;
 - i) dzieciom nie wolno robić zdjęć lub filmować bez ich zgody. Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców lub opiekunów prawnych, z wyjątkiem zdjęć dużych grup w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach;

- j) zabrania się częstowania dzieci tytoniem, alkoholem i innymi substancjami psychoaktywnymi, posiadania środków niedozwolonych przez prawo.
Nie wolno również tolerować ich posiadania oraz zażywania przez dzieci.

Zasady ochrony dotyczące wyjazdów

- 16. Zachęca się do pełnej transparentności w organizowaniu spotkań z dziećmi.
Należy:
 - a) zapoznać rodziców lub opiekunów prawnych dzieci z harmonogramem prowadzonych spotkań;
 - b) zadbać o wyrażenie przez nich zgody w formie pisemnej na udział w spotkaniach;
 - c) ustalić zasady odbioru dzieci;
 - d) ustalić zasady komunikacji elektronicznej z dziećmi.
- 17. Wszystkie formy zorganizowanego czasu, a w sposób szczególny wypoczynku dzieci powinny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- 18. Na wyjazdy grupowe należy uzyskać pisemną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych, po uprzednim zapoznaniu ich z ramowym planem działania i zasadami jego organizacji (regulaminem). Podczas wyjazdu rodzice lub opiekunowie prawni mają prawo do kontaktu ze swoim dzieckiem oraz z jego opiekunem.
- 19. Podczas wyjazdów opiekunowie nie powinni nocować w tym samym pomieszczeniu co podopieczni. W sytuacji szczególnej, wymagającej od opiekuna pozostania w nocy w pomieszczeniu z wychowankiem, powinien on o tym fakcie zawiadomić inną osobę dorosłą, kierownika wyjazdu oraz, jeśli to możliwe, rodzica lub opiekuna prawnego wychowanka. Jeśli wyjazd przewiduje noclegi zbiorowe, organizator zawiera informację na ten temat w regulaminie. Szczególnie zadbać należy o ochronę dzieci w toaletach, łazienkach, przebieralniach czy szatniach.

Zasady ochrony dotyczące kontaktów przez media oraz udostępniania z Internetu

- 20. Jeśli zachodzi konieczność kontaktu z dzieckiem w środowisku cyfrowym, dozwolonym środkiem jest służbowy komunikator lub służbowy e-mail. Nie należy wysyłać żadnych wiadomości do osób małoletnich po godz. 22.00. Wyjątek stanowi sytuacja, w której, za zgodą rodziców lub opiekunów prawnych, wysyłana jest wiadomość adresowana do grupy osób.
- 21. KCK nie umożliwia dzieciom dostępu do sieci Wi-Fi zarządzanej przez KCK.
- 22. Urządzenia elektroniczne udostępniane zwiedzającym nie umożliwiają dostępu do sieci Internet.

STANDARD 5

EDUKACJA DZIECI ORAZ OSÓB BEZBRONNYCH W OCHRONIE SWOICH GRANIC

„Edukacja to szczepionka na przemoc” przekonywał Edward James Olmos. Zapobieganie sytuacjom sprzyjającym wykorzystaniu odbywa się również poprzez kształtowanie świadomości dzieci. W KCK istnieje możliwość zadbania o taką edukację. Warsztaty, lekcje powinny prowadzić osoby odpowiednio do tego przygotowane. Powinny one obejmować formację dzieci do reagowania poprzez asertywne zachowanie oraz informowanie odpowiednich osób dorosłych w sytuacjach, w których są świadkami lub doświadczają od dorosłych albo innych dzieci jakiegokolwiek krzywdy (fizycznej, seksualnej, słownej, emocjonalnej itd.), takiej jak np.:

- a. pozostawianie dzieci bez opieki;
- b. okazywanie niechcianej czułości;
- c. próby nawiązywania kontaktu w miejscach odosobnionych;
- d. epatowanie nagością oraz zapraszanie, zwłaszcza indywidualnie, do miejsc takich jak np. sauna;
- e. przekraczanie granic nienaruszalności cielesnej;
- f. zbyt intensywne dążenie do osobistego kontaktu;
- g. infantylne zachowania opiekunów;
- h. prowokacja i wciąganie w sytuacje dwuznaczne;
- i. prezentowanie nieodpowiednich i wulgarnych treści (zwłaszcza materiałów o charakterze erotycznym, pornograficznym, obrazujących przemoc lub w inny sposób przyczyniających się do dyskomfortu)
- j. nadmierne i indywidualne obdarowywanie prezentami i inne formy faworyzowania;
- k. brak empatii i wrażliwości na potrzeby dzieci;
- l. proponowanie, używanie alkoholu lub środków psychoaktywnych itp. Lub bycie pod ich wpływem.

STANDARD 6

SZKOLENIE I STAŁE WSPARCIE DLA OSÓB ZAJMUJĄCYCH SIĘ PROFILAKTYKĄ

1. Wszyscy pracownicy i wolontariusze w KCK otrzymują potrzebną im wiedzę o standardach przyjętych i obowiązujących w KCK – kodeksie zachowań, procedurach związanych z interwencją i zgłoszeniem. Szkolenie może prowadzić osoba odpowiedzialna w KCK za prewencję.
2. Personel KCK pełniący funkcje instruktora / przewodnika / wolontariusza dodatkowo otrzymują potrzebną wiedzę dotyczącą:
 - a) rodzajów przemocy (w tym przemocy rówieśniczej);
 - b) rozpoznawania oznak przemocy (w tym wykorzystania seksualnego);
 - c) strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej);
 - d) rozmowy z dzieckiem/nastolatkiem/osobą bezbronną na temat krzywdy;
 - e) rozmowy z dorosłymi (gdy ktoś pracuje z grupą dorosłych) dotyczącą
 - f) przemocy;

- g) zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie;
 - h) innych zaleceń obowiązujących w danej placówce/miejscu duszpasterskim.
3. Każda osoba pracująca z dziećmi powinna otrzymać zaświadczenie o udziale w szkoleniu.
 4. Każda osoba pracująca z dziećmi co dwa lata uczestniczy w jednodniowym szkoleniu z zakresu prewencji. Treść tych szkoleń przygotowana jest przez osobę odpowiedzialną w diecezji za prewencję.
 5. Szkolenia prowadzą odpowiednio przygotowane oraz kompetentne w dziedzinie ochrony dzieci osoby, które są delegowane przez diecezję do pełnienia takich zadań.
 6. Osoby odpowiedzialne za prewencję w KCK poza wiedzą z pkt 1 i 2 powinny mieć także wiedzę na temat:
 - a) budowania systemu prewencji zgodnego z wymogami Kościoła i ustaw państwowych (obecnie tzw. „Ustawa Kamilka” i Krajowy Plan Przeciwdziałania Przestępstwom Przeciwko Wolności Seksualnej i Obyczajności na Szkodę Małoletnich na lata 2023-2026 oraz Wytyczne KEP, dokument prewencji KEP)
 - b) podstawowych procedur prawnych (kanonicznych i przewidzianych przez Kodeks karny);
 - c) czynników ryzyka i czynników ochronnych;
 - d) funkcjonowania w środowisku lokalnym placówek pomocowych i procedur
 - e) ustalonych dla danej parafii.
 7. Za szkolenie tych osób odpowiada osoba odpowiedzialna za prewencję w danej diecezji. Na szkolenie zaprasza osoby posiadające kompetencje potwierdzone odpowiednim dokumentem.
 8. Osoby odpowiedzialne za prewencję w KCK uczestniczą raz w roku w spotkaniu odpowiedzialnych za prewencję w danej diecezji.

STANDARD 7

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI I CIĄGŁOŚCI DZIAŁAŃ W ZAKRESIE PREWENCJI

1. Dokument zawierający standardy ochrony dzieci w KCK aktualizowany jest co dwa lata.
2. Ewaluacja dokumentu dokonywana jest w KCK przez Dyrektora we współpracy z personelem KCK. Następnie jest zatwierdzany przez osobę odpowiedzialną w diecezji za prewencję.

.....
(imię i nazwisko)

.....
(stanowisko)

OŚWIADCZENIE
O ZAPOZNANIU SIĘ ZE STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNICH
w KOCIEWSKIM CENTRUM KULTURY W PELPLINIE

Zapoznałem(-am) się z treścią Standardów ochrony małoletnich w Kociewskim Centrum Kultury w Pelplinie i zobowiązuję się do przestrzegania zawartych tam postanowień.

.....

(data)

.....

(podpis)